

د افغانستان اسلامي جمهوریت

د عدلي وزارت

رسمي جریده

فوق العاده ګڼه

تعدیل ماده بیست و ششم قانون اجراءات جزائی

تاریخ نشر: (۱۷) سنبله سال ۱۳۹۳ هـ.ش نمبر مسلسل: (۱۱۴۶)

فرمان

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان در مورد توشیح تعدیل ماده (۲۶) قانون اجراءات جزایی

شماره: (۴۷)

تاریخ: ۱۳۹۳/۴/۹

ماده اول:

به تاسی از حکم فقره (۱۶) ماده (۶۴) قانون اساسی افغانستان، فرمان تقنینی شماره (۱۳۸) مؤرخ ۱۳۹۲/۱۲/۴ رئیس جمهوری اسلامی افغانستان در مورد تعدیل ماده (۲۶) قانون اجراءات جزایی که بر اساس مصوبات شماره (۱۱۸) مؤرخ ۱۳۹۳/۲/۲۷ ولسی جرگه شورای ملی تصویب گردیده است، توشیح می دارم.

ماده دوم:

این فرمان همراه با تعدیل و مصوبات مجلسین شورای ملی از تاریخ انفاذ قانون اجراءات جزایی نافذ و در جریده رسمی نشر گردد.

حامد کرزی

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان

دولت جمهوری اسلامی افغانستان

شورای ملی

ولسی جرگه

مصوبه

فرمان تقنینی

شماره (۱۳۸) مؤرخ ۴ حوت سال ۱۳۹۲ رئیس جمهوری اسلامی افغانستان در باره تعدیل ماده
بیست و ششم قانون اجراءات جزایی

شماره: (۱۱۸)

تاریخ: ۱۳۹۳/۲/۲۷

به تاسی از حکم مندرج ماده نودم قانون اساسی افغانستان، ولسی جرگه در جلسه عمومی روز شنبه مؤرخ
۱۳۹۳/۲/۲۷ خویش فرمان تقنینی شماره (۱۳۸) مؤرخ ۴ حوت سال ۱۳۹۲ رئیس جمهوری اسلامی افغانستان را در
باره تعدیل ماده (۲۶) قانون اجراءات جزایی تصویب نمود.

عبدالرووف ابراهیمی

رئیس ولسی جرگه

دولت جمهوری اسلامی افغانستان

شورای ملی

مشرانو جرگه

مصوبه

در مورد فرمان تقنینی شماره (۱۳۸) رئیس جمهوری اسلامی افغانستان در باره تعدیل ماده بیست و ششم قانون اجراءات جزایی

شماره: (۱۱۸)

تاریخ: ۱۳۹۳/۲/۲۷

به تاسی از حکم مندرج ماده نودم قانون اساسی افغانستان، مشرانو جرگه فرمان تقنینی شماره (۱۳۸) رئیس جمهوری اسلامی افغانستان در باره تعدیل ماده بیست و ششم قانون اجراءات جزایی را، در جلسه عمومی ۱۳۹۳/۳/۱۳ خویش به اکثریت آراء تصویب نمود.

فضل هادی مسلمیار

رئیس مشرانو جرگه

تعدیل ماده بیست و ششم قانون اجراءات جزایی

ماده اول:

ماده بیست و ششم قانون اجراءات جزائی که به اساس فیصله شماره (۱۱۰) مؤرخ ۱۳۹۲/۱۰/۳۰ هیئت مختلط مجلسین شورای ملی فیصله گردیده و ذریعه فرمان شماره (۱۳۷) مؤرخ ۱۳۹۲/۱۲/۳ رئیس جمهوری اسلامی افغانستان توشیح شده است ، به متن ذیل تعدیل گردد:

امتناع از ادای شهادت و عدم استماع آن

ماده بیست و ششم:

(۱) اشخاص ذیل می توانند از ادای شهادت امتناع ورزند:

۱- شخصی که با ادای شهادت مسئولیت قانونی وی مبنی بر عدم فاش ساختن اسرار مندرج قوانین نافذہ نقض گردد، مانند مشاور حقوقی، داکتر معالج، اهل خبره، داکتر صحت روانی و امثال آن.

۲- اصول و فروع متهم تا دو درجه و زوج و زوجه گر چه رابطه زوجیت بین آنها قطع گردیده باشد.

قریبی که از اثرار تکاب جرم متضرر گردیده و با خود شاکی یا اطلاع دهنده حدوث واقعه باشد از این حکم مستثنی می باشد.

(۲) مامور ضبط قضائی، خرنوالی و محکمه مکلف اند، اشخاص مندرج فقره (۱) این ماده را از داشتن حق امتناع از ادای شهادت مطلع سازند.

(۳) هرگاه محکمه تشخیص نماید که شهادت اشخاص مندرج جز (۱) فقره (۱) این ماده در تثبیت جرم یا بی گناهی شخص مظنون یا متهم اهمیت داشته و یا منفعت اجتماعی آن نسبت به حفظ حریمیت بیشتر باشد، می تواند مسئولیت حفظ اسرار اشخاص مذکور را مرفع نماید، در این حالت محکمه می تواند شهادت شاهد را در اتاق مخصوص و در صورت ضرورت، بدون حضور طرفین استماع نماید.

(۴) شهادت اشخاص ذیل قابل سمع نمی باشد:

۱- وکیل مدافع در قضیه که از مؤکلش دفاع می نماید.

۲- شخصی که به حیث شریک جرم شناخته شده و شهادت وی متضمن دفع اتهام از خود باشد.

۳- شخصی که اهلیت حقوقی اداری شهادت را نداشته باشد.

ماده دوم:

این تعدیل از تاریخ انفاذ قانون مذکور ، نافذ و در جریده رسمی نشر گردد.

ACKU